

مطالعه هیدرودینامیک در راکتورهای ایرلیفت حاوی میکروامولسیون آب در نفت

محمد رضا مهرنیا^۱، جعفر توفیقی^{۲*}، بابک بنکدارپور^۳، محمدمهری اکبرنژاد^۴

۱- دانشجوی دوره دکتری مهندسی بیوتکنولوژی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس

۲- استاد بخش مهندسی شیمی، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس

۳- استادیار دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر

۴- عضو هیأت علمی پژوهشگاه صنعت نفت

* تهران، صندوق پستی : ۱۴۱۵۵ - ۴۸۳۸

towfighi@modares.ac.ir

((دریافت مقاله: بهمن ۱۳۸۱، پذیرش مقاله: آبان ۱۳۸۲))

چکیده – در این تحقیق، پارامترهای هیدرودینامیکی راکتور ایرلیفت با گردش داخلی برای سیستم میکروامولسیون آب در نفت سفید، به عنوان محیط مدل فرایند سولفورزدایی بیولوژیکی برشهای نفتی مطالعه شده است. نتایج نشان می دهد که نسبت سطح ناودان به بالابر و سرعت گاز، بر پارامترهای هیدرودینامیکی اثر قابل توجهی دارند. افزایش سرعت گاز و کاهش نسبت سطح ناودان به بالابر، موجب افزایش نگهداشت گاز در ناودان، بالابر و کل راکتور و کاهش زمان اختلاط و تغییراتی متفاوت در سرعت چرخش مایع می شود. عدم همخوانی کامل مدل تئوری ارائه شده توسط چیستی و همکاران با نتایج مربوط به سرعت چرخش مایع به دست آمده از این تحقیق، بررسی شده است. همچنین روابطی تجربی با دقت بالا برای پیش‌بینی سرعت چرخش مایع و زمان اختلاط برای سیستم مذکور در راکتور ایرلیفت ارائه شده است.

کلید واژگان : راکتور ایرلیفت؛ هیدرودینامیک؛ میکروامولسیون؛ محیط مدل.

گوگرد از برشهای نفتی (BDS)^۱ است [۴]. بنابر گزارش‌های ارائه شده، سادگی ساختار، تنفس ناچیز، عدم استفاده از همزن مکانیکی، اختلاط مناسب، ایجاد شرایطی آسانتر برای فرایندهای پایین دستی مانند جداسازی فازها و بهبود انتقال اکسیژن با هزینه های ثابت و جاری، از جمله مزایای استفاده از راکتورهای DT-ALR در مقایسه با راکتورهای همزن دار^۲ است [۴-۷]. فرایند BDS اولین هدف به کارگیری علم فناوری زیستی^۳ برای پالایش بیولوژیکی^۴ برشهای نفتی در مقیاس صنعتی است [۴] که

۱- مقدمه

استفاده از راکتورهای ایرلیفت در فرایندهای مهندسی شیمی و فناوری زیستی مورد توجه بسیاری از محققان و صاحبان صنایع است [۳-۱]. مزایای بسیار زیاد این راکتورها موجب به کارگیری گسترده آنها در صنایع نفت و گاز شده است. بررسی تازه ترین نتایج تحقیقات در به کارگیری بیوراکتورها در صنایع نفت، نشانگر پیشنهاد بیوراکتورهای ایرلیفت با گردش داخلی سیال از طریق لوله بالابر (DT-ALR)^۱ در فرایند سولفورزدایی بیولوژیکی

2. Biodesulfurization

3. Stirred Tank

4. Biotechnology

5. Biorefining

1. Draft Tube Airlift Reactor

عنوان جداکننده گاز - مایع^۷ عمل می‌کند. بررسی نشان می‌دهد که مطالعه هیدرودینامیک و انتقال جرم، بیشتر در راکتورهای DT-ALR حاوی محیطهای با پایه آب^۸ و در سطح کمتری برای محیطهای نیوتونی و غیرنیوتونی انجام شده است [۱۱-۳]. [۱۲-۳].

با توجه به خواص متفاوت سیستمهای امولسیون و از جمله میکروامولسیونهای آب در نفت و نیز با توجه به کاربرد این نوع راکتورها در فرایند BDS و پیش‌بینی استفاده از آنها در فرایندهای بهبود کیفیت سوخت^۹، تحقیق در زمینه پارامترهای مهم هیدرودینامیکی میکروامولسیونهای آب در نفت^{۱۰} ضروری است. با وجود اهمیت و کاربرد رو به افزایش این فرایند، تاکنون تحقیقات در این زمینه به طور مکتوب منتشر نشده است. در این مقاله، شاخصهای هیدرودینامیکی از جمله نگهداشت گاز در بالابر و ناودان، نگهداشت کلی گاز (۸)، سرعت چرخش مایع و زمان اختلاط در راکتور DT-ALR حاوی میکروامولسیون آب در نفت مطالعه می‌شود.

۲- مواد و روشها

۲-۱- طراحی راکتور

شکل ۱ راکتور DT-ALR مورد استفاده در این تحقیق را نشان می‌دهد. راکتور به گونه‌ای طراحی شده که قابلیت تغییر در قطر و ارتفاع لوله بالابر، توزیع کننده گاز، جداکننده گاز - مایع در آن بخوبی وجود دارد. این راکتور از شیشه پیرکس با قطر داخلی 14 m و ارتفاع بالابر با $1/85\text{ m}$ ساخته شده است. اثر نسبت سطح ناودان به سطح بالابر ($\frac{A_g}{A_r}$)، با تغییر قطر لوله بالابر در سه مقدار $0/77$ ، $0/74$ و $0/36$ ، مطالعه شده است.

در آن ترکیبات گوگردی برشهای نفتی، به موسیله کاتالیزورهای بیولوژیکی به طور اختصاصی و به نحوی بسیار مؤثر، در حضور اکسیژن حذف می‌شوند [۴-۸]. در قسمت بیوراکتور ایسن فرایند، محلولی از میکروارگانیسمها با آنزیم ناشی از آنها با برش نفتی مخلوط و امولسیونی پایدار ایجاد می‌شود [۴-۸، ۹]. ایجاد شرایط برای تولید میکروامولسیون در بیوراکتور موردنظر برای افزایش بازدهی فرایند BDS توصیه شده است [۹-۱۰]. اگرچه انجام واکنش BDS در نسبتهای مختلف آب به رogen و در محدوده $5/95$ تا $9/10$ گزارش شده [۱۰-۴]. اما از دیدگاه کاهش هزینه‌های ثابت و عملیاتی بیوراکتور و فرایندهای پایین دستی، انجام واکنش در نسبتهای پایین تر ترجیح داده می‌شود [۱۰، ۹-۷، ۴]. به دلیل پیچیدگیهای موجود در فرایندهای مختلف بیولوژیکی به کارگیری راکتورهای مدل سرد^۱ (بدون انجام واکنش)، در مطالعه هیدرودینامیک و انتقال جرم بسیار مفید و متدائل است [۱۱-۳]. بنابراین استفاده از این راکتورها برای پیشگویی فرایند BDS مفید واقع خواهد شد.

مطابق شکل ۱، راکتورهای DT-ALR از یک لوله بالابر^۲ و یک ناودان^۳ تشکیل شده که قسمت بالابر توسط توزیع کننده گاز^۴ هوادهی می‌شود. با افزایش سرعت هوادهی، نگهداشت گاز (نسبت حجم گاز به حجم گاز و مایع) در هر قسمت افزایش می‌یابد. اختلاف هوادهی در این دو قسمت موجب افزایش نگهداشت گاز در بالابر (E_{gr})^۵ نسبت به نگهداشت گاز در ناودان (E_{gd})^۶ می‌شود. اختلاف چگالی توده سیال در این دو قسمت موجب ایجاد جریان رو به بالا در بالابر و جریان رو به پایین در ناودان می‌شود. ناحیه بالای راکتور به

- 7. Gas-Liquid Separator
- 8. Water – like Medium
- 9. Upgrading
- 10. W/O Microemulsion
- 11. Total Gas Holdup

- 1. Cold Model
- 2. Riser
- 3. Downcomer
- 4. Sparger
- 5. Riser Gas Holdup
- 6. Downcorner Gas Holdup

بدین منظور از یک زوج سورفکانت غیریونی محلول در آب و محلول در نفت به نام تجاری Arkopal N100 Clariant N40 تهیه شده از شرکت آلماني Arkopal استفاده شد. نسبت حجمی آب به نفت در میکروامولسیون پایدار و شفاف ایجاد شده برابر ۲۰٪ بوده است. خواص نفت و میکروامولسیون به کار گرفته شده در این مطالعه در جدول ۱ آورده شده است.

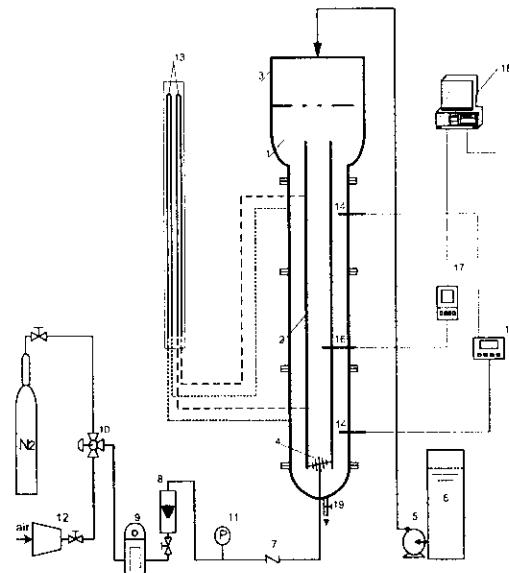
جدول ۱ خواص فیزیکی به دست آمده برای مایعات به کار رفته در

۲۵°C

نقطه فلاش در یک انفسر (°C)	چگالی (kg/m³)	لزجت (m²/s)	کشش سطحی (N/m)	مایع
۶۲	۸۰۱/۸	۱/۲	۰/۰۲۹	نفت سفید
۶۰/۸	۸۴۵/۸	۵/۲۶	۰/۰۳	میکروامولسیون

۲-۳- روشهای آزمایش

- نگهداشت گاز در بالابر و ناودان. مقادیر ϵ_{up} و ϵ_{gd} به وسیله فشارسنج‌های به شکل U معکوس و براساس روش اختلاف فشار هیدروستاتیک^۳ به دست آمد [۳].
- نگهداشت کلی گاز. مقادیر ϵ به روش انساط بستر^۴ با اندازه گیری حجم سیال داخل راکتور در قبل و بعد از هواهی، محاسبه شده است [۳].
- سرعت چرخش مایع در ناودان (U_{up})^۵. برای محاسبه سرعت چرخش مایع از دو الکترود هدايت سنج از شرکت Mettler-Toledo و ترانسمیتر هدايت سنج الکتریکی و نرم افزار مربوط استفاده شد به طوری که منحنی‌های پاسخ مربوط به ردیاب^۶ به طور همزمان توسط دو الکترود بر روی رایانه ذخیره می‌شود. ردیاب مربوطه یک امولسیون ۲۰٪ حجمی آب (حاوی کلرید سدیم) در نفت سفید (حاوی ورساتیک اسید) بوده است [۱۴]. با

شکل ۱ طرحواره راکتور مورد آزمایش: (۱) راکتور؛ (۲) لوله بالابر؛ (۳) جداکننده گاز - مایع؛ (۴) توزیع کننده گاز؛ (۵) پمپ خوراک؛ (۶) مخزن خوراک؛ (۷) شیر یکطرفه؛ (۸) روتامتر؛ (۹) تنظیم کننده فشار و فیلتر؛ (۱۰) شیر سه طرفه؛ (۱۱) فشار سنج؛ (۱۲) هوای ورودی؛ (۱۳) فشارسنج به شکل U معکوس؛ (۱۴) الکترود هدايت سنج؛ (۱۵) هدايت سنج الکتریکی؛ (۱۶) الکترود اکسیژن؛ (۱۷) اکسیژن مترا؛ (۱۸) رایانه؛ (۱۹) خروجی سیال.

قسمت پایین راکتور شکل ۱ به شکل U شکل و توزیع کننده گاز نزدیکی شکل^۱ با $30 \times 100 \text{ mm}$ سوراخ به قطر 0.001 m و در فواصل یکسان است. فاصله بالابر تا قسمت پایین متناظر آن به صورتی است که سطح ناودان با سطح زیر درافت یکسان باشد. جداکننده گاز - مایع با قطر 0.22 mm در بالای راکتور به کار رفته و فاصله مایع تا بالای بالابر تقریباً برابر 10 cm است.

۲-۲- فازهای گاز و مایع

هوای به عنوان گاز ورودی استفاده شد و سرعت ظاهری آن بر حسب سطح بالابر (U_{up})^۷ در محدوده $0.1-1.0 \text{ m/s}$ قابل تغییر بود. میکروامولسیون آب در نفت سفید به عنوان محیط مدل BDS به کار گرفته شد.

3. Differential Hydrostatic Pressure

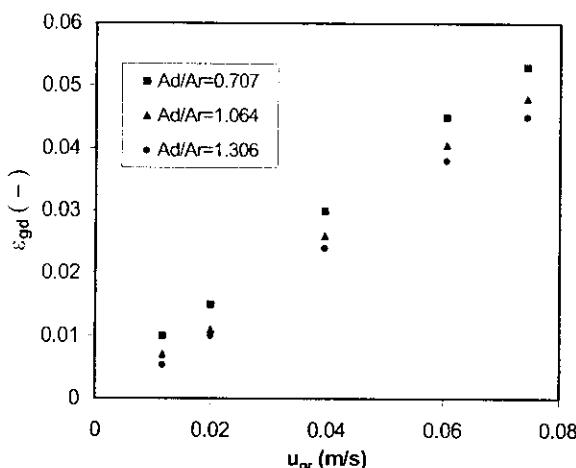
4. Bed Expansion

5. Liquid Circulation Velocity

6. Tracer

1. Ladder - like Shape

2. Superficial Gas Velocity

شکل ۳ اثر سرعت ظاهری گاز و نسبت سطح ناودان به بالابر بر نگهداشت گاز در ناودان

با توجه به مشاهدات آزمایش مشخص شد که در سرعتهای بالای گاز ورودی، کل راکتور از حبابهای سیار ریز هوا (با قطر حدود یک میلیمتر) پر می‌شوند به طوری که به دلیل شیری رنگ شدن^۱، قابلیت تشخیص رفتار سیالات در راکتور مشکل می‌شود. این گونه رفتار برای سیالات مشابه آب باشد بسیار کمتری صورت می‌گیرد و شیری شدن رنگ سیال در این سیالات گزارش نشده است. همچنین در سیالات مشابه آب پس از حالت گذرا^۲، با افزایش سرعت گاز تغییر رژیمی از حالت حبابی به رژیم ناپایدار و ناهمگن^۳ صورت می‌گیرد که باعث تغییر سرعت افزایش نگهداشت کلی گاز و سرعت چرخش مایع می‌شود [۱۱، ۱۰، ۳-۱].

با توجه به شکل‌های ۲ و ۴، در صورت استفاده از سیال میکروامولسیون، تغییر رژیم از جریان حبابی به جریان ناهمگن و درنتیجه تغییر قابل توجهی در سرعت افزایش U_{gr} و ϵ_{gr} مشاهده نمی‌شود. بررسی این موضوع با آزمایشها برای در شکل‌های مختلف راکتور نشان داد که به دلیل حضور انبوه حبابهای بسیار ریز، کشش سطحی پایین تر و به هم چسیدگی کمتر حبابها در این نوع سیال نسبت

داشتن فاصله بین پروفیلا و زمان طی شده مایع ردیاب از منحنی توزیع زمان اقامت مایع، سرعت مایع به دست آمده است [۱۲، ۱۱، ۳].

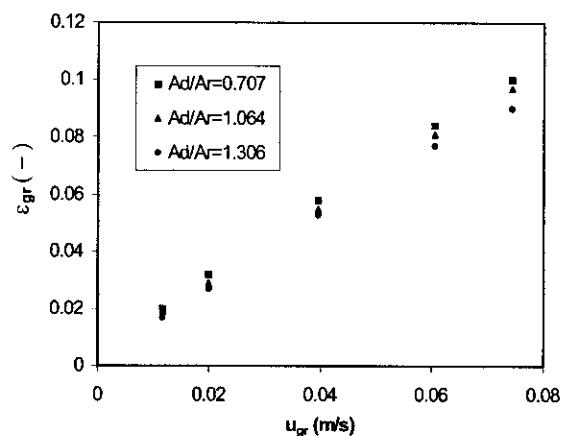
- زمان اختلاط (t_m)^۱. زمان اختلاط نیز به روش پاسخ ردیاب^۲ بوسیله هدایت سنج الکتریکی محاسبه می‌شود. مدت زمان مورد نیاز برای رسیدن به ۹۰٪ هدایت الکتریکی نهایی ردیاب، (در منحنی توزیع زمان اقامت مایع) به عنوان زمان اختلاط گزارش شده است [۱۲، ۱۱، ۳].

۳- نتایج و بحث

شکل‌های ۲ و ۳ برتریب مقادیر حاصل به ϵ_{gr} و U_{gr} را

بر حسب سرعت ظاهری گاز در نسبت‌های مختلف $\frac{A_d}{A_r}$ نشان می‌دهد.

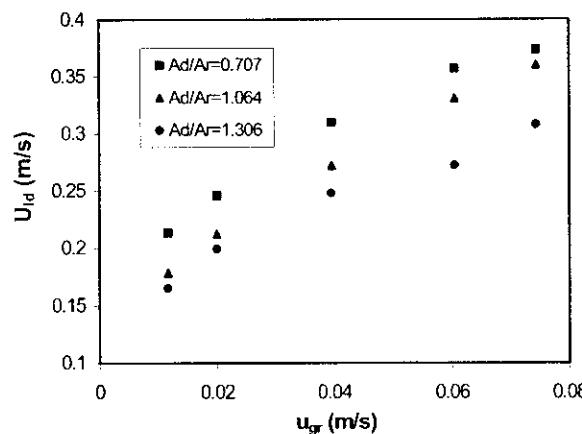
مقدار متوسط انحراف معیار برای ϵ_{gr} و U_{gr} برابر ۰/۰۰۰۸ است. بنابر شکل‌های مذکور، ϵ_{gr} و U_{gr} با افزایش U_{gr} زیاد می‌شوند. در سرعتهای بالای گاز ورودی، شبیه افزایش نگهداشت گاز در این دو قسمت، بویژه در قسمت ناودان کاهش می‌یابد.

شکل ۴ اثر سرعت ظاهری گاز و نسبت سطح ناودان به بالابر بر نگهداشت گاز در بالابر

3. Milky
4. Transition
5. Heterogeneous

1. Mixing Time
2. Tracer Response Technique

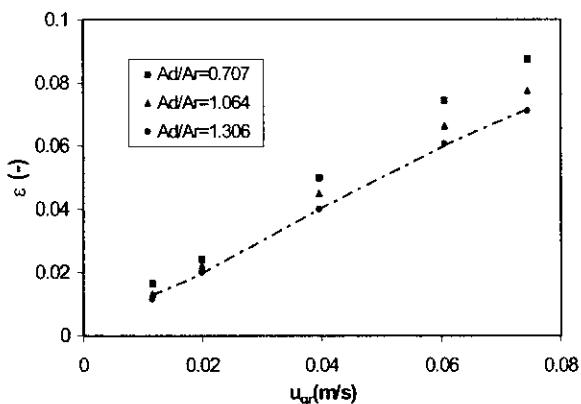

شکل ۵ اثر سرعت ظاهری گاز و نسبت سطح ناودان به بالابر بر سرعت چرخش مایع در ناودان

با توجه به شکل‌های ۲ و ۳، مقادير U_{gr} و U_{gd} با افزایش نسبت $\frac{A_d}{A_r}$ کاهش می‌يابد. افزایش نسبت $\frac{A_d}{A_r}$ یا به بیان دیگر افزایش قطر ناودان، سبب کاهش سرعت مایع در ناودان می‌شود. بنابراین مقدار کمتری از حبابهای هوا توسيط مایع به ناودان منتقل شده و U_{gd} را کاهش می‌دهد. در قسمت بالابر، افزایش $\frac{A_d}{A_r}$ و یا به بیان دیگر کاهش قطر بالابر، از طرفی موجب افزایش سرعت گاز در آن قسمت شده و U_{gr} را افزایش می‌دهد و از طرفی زمان اقامت حبابها در بالابر را - به دليل افزایش سرعت مایع در آنها - کاهش می‌دهد. اين دو اثر متفاوت، در مجموع موجب می‌شوند که U_{gr} با افزایش نسبت A_d/A_r چهار کاهش كمتری نسبت به U_{gd} شود (شکل ۲).

شکل ۴ مقادير نگهداشت کلي گاز بر حسب سرعت گاز را در نسبت های مختلف $\frac{A_d}{A_r}$ نشان می‌دهد. مقدار متوسط انحراف معيار برای نتایج ۶ برابر $68/1000$ است. مقدار ۶ با افزایش شدت گاز ورودی به طور مداوم افزایش می‌يابد. سرعت افزایش در سرعتهای پاين گاز محسوس تر است. بنابراین شکل، کاهش شدید شب

به مایعات با پايه آب، حبابهای بسیار درشت در این فرایند ایجاد نشده و در نتیجه تغیير رژیمی از حالت حبابی به رژیم ناپایدار صورت نمی‌گیرد [۱۴]. از طرف دیگر نمودارهای مربوط به نگهداشت گاز در ناودان بنا بر شکل ۳ نمودار مربوط به سرعت چرخش مایع بنا بر شکل ۵ نشانگر کاهش سرعت افزایش این پارامترها با افزایش سرعت گاز است. در سرعتهای پاين هواوهدي، ميزان حبابهای ريز برگشتی همراه با مایع به ناودان و در نتیجه U_{gd} افزایش می‌يابد. افزایش بيشتر سرعت گاز ورودی و U_{gd} موجب کاهش نيري محرك چرخش سیال ناشی از اختلاف نگهداشت گاز در بالابر و ناودان و در نتیجه کاهش سرعت چرخش مایع بر طبق شکل ۵ می‌شود. کاهش سرعت چرخش مایع در سرعتهای بالاي هواوهدي، موجب افزایش زمان اقامت حبابها و در نتیجه افزایش پيوسته U_{gr} و U_{gd} مطابق شکل‌های ۲ و ۴ می‌شود. همچنین در سرعتهای بالاي هواوهدي، کاهش سرعت چرخش مایع، مانع از ورود مقدار بيشتری از حبابهای گاز همراه با مایع به ناودان و موجب کاهش محسوس U_{gd} مطابق شکل ۳ شده است. دليل دیگر برای کاهش سرعت افزایش U_{gd} با افزایش سرعت گاز ورودی، می‌تواند افزایش خروج حبابها در جداگانده گاز - مایع باشد.

شکل ۴ اثر سرعت ظاهری گاز و نسبت سطح ناودان به بالابر بر نگهداشت کلي گاز

ناودان کاهش می‌یابد. بنابراین حضور مقدار زیاد حباب معلق در ناودان می‌تواند به عنوان مقاومت هیدرولیکی برای چرخش مایع، مانع از افزایش سرعت چرخش مایع با وجود نیروی محرک^۱ ناشی از اختلاف نگهداشت گاز در بالابر و ناودان شود. بنابراین توازن بین نیروی محرک و مقاومت هیدرولیکی، موجب ایجاد رفتاری نامشخص و آشوبگونه در سرعت چرخش مایع می‌شود. این رفتار برای سیالات با پایه آب گزارش نشده است [۱۲, ۱۱, ۳, ۱]. برای بررسی امکان پیش‌بینی رفتار سرعت چرخش مایع توسط روابط موجود، از رابطه تئوری مهم چیستی^۲ و همکاران (رابطه ۲) برای راکتورهای DT-ALR حاوی محیط‌های با پایه آب و سیالات غیر لزج استفاده شد.

[۲,۳]

$$U_L = \left[\frac{2gH(\varepsilon_{gr} - \varepsilon_{gd})}{k_B \left(\frac{A_r}{A_d} \right)^2 \frac{1}{(1 - \varepsilon_{gd})^2}} \right]^{0.5} \quad (2)$$

مقاومت اصطکاکی در بخش پایین راکتور و H ارتفاع راکتور بوده و برای محیط آبی و در صورت یکسان بودن سطح زیر بالابر با سطح ناودان، برای رابطه ۲ عدم همخوانی کامل نتایج تجربی این تحقیق را با مدل مذکور نشان می‌دهد. بنابراین شکل به نظر می‌رسد که مقاومت اصطکاکی و در نتیجه Rاکتور به نسبت‌های مختلف $\frac{A_d}{A_r}$ بستگی دارد. همچنین نوع سیال و کشش سطحی پایین تر آن نسبت به مایعات با پایه آب و در نتیجه حضور انبوه و برگشت حبابهای بسیار ریز به ناودان و در نتیجه ایجاد مقاومت هیدرولیکی، می‌توانند از دلایل دیگر عدم همخوانی کامل نتایج با مدل مذکور باشد؛ این دو موضوع در رابطه تئوری چیستی و همکاران در نظر گرفته نشده است. بنابراین با

افزایش ϵ در سرعتهای بالای هوده مشاهده نمی‌شود در حالی که در سیالات با پایه آب، افزایش سرعت هوده، موجب کاهش شبیه افزایش ϵ می‌شود. این رفتار ناشی از افزایش ورود حبابهای برگشتی و کاهش سرعت چرخش مایع در مقادیر بالاتر A_{gr} در محیط میکرومولسیون است [۱۴]. این شکل همچنین نشان می‌دهد که افزایش نسبت $\frac{A_d}{A_r}$ ، موجب کاهش ϵ می‌شود. این رفتار به دلیل کاهش مقادیر ε_{gr} و ε_{gd} در مقادیر بالاتر $\frac{A_d}{A_r}$ است.

خط پیوسته در شکل ۴ مقدار ϵ را برابر طبق معادله زیر:

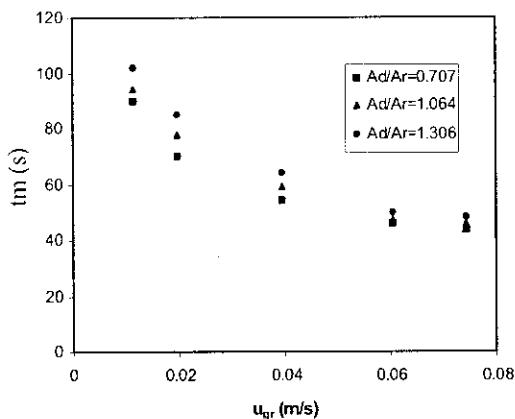
$$\epsilon = \frac{\varepsilon_r A_r + \varepsilon_d A_d}{A_r + A_d} \quad (1)$$

برای نسبت $1/0.6 = \frac{A_d}{A_r}$ نشان می‌دهد. مقادیر ϵ حاصل از این تحقیق از رابطه (۱)، ناشی از نگهداشت گاز در جداولنده گاز – مایع است.

شکل ۵ نتایج مربوط به سرعت چرخش مایع در ناودان بر حسب سرعت گاز را در نسبت‌های مختلف $\frac{A_d}{A_r}$ نشان می‌دهد. متوسط انحراف معیار برای نتایج برابر ۰/۰۰۶۲ است. چنانچه در توضیح قبل آورده شد سرعتهای بالای جریان گاز موجب کاهش شبیه افزایش سرعت چرخش مایع در ناودان می‌شود. دلیل این رفتار آن است که در مقادیر کم $\frac{A_d}{A_r}$ ، مایع حبابهای بیشتری را با خود به ناودان منتقل می‌کند و در نتیجه ε_{gd} افزایش یافته و نیروی محرک چرخش سیال ناشی از اختلاف نگهداشت گاز در بالابر و ناودان، در نتیجه سرعت چرخش مایع کاهش می‌یابد. با توجه به قانون پیوستگی، با افزایش سطح ناودان در نتیجه افزایش نسبت $\frac{A_d}{A_r}$ ، سرعت چرخش مایع در

1. Driving Force
2. Chisti

مانند U_{gr} و در نتیجه عدم تغیر به هم خوردگی محوری در بالابر و ناودان، اثر قابل توجهی بر زمان اختلاط نخواهد داشت.

شکل ۷ اثر سرعت ظاهری گاز و نسبت سطح ناودان به بالابر بر زمان اختلاط

رابطه تجربی زیر با استفاده از اطلاعات این تحقیق با ضریب همبستگی $R^2 = 0.99$ برای سیال میکروامولسیون آب در نفت در راکتور DT-ALR استفاده شده به دست آمد:

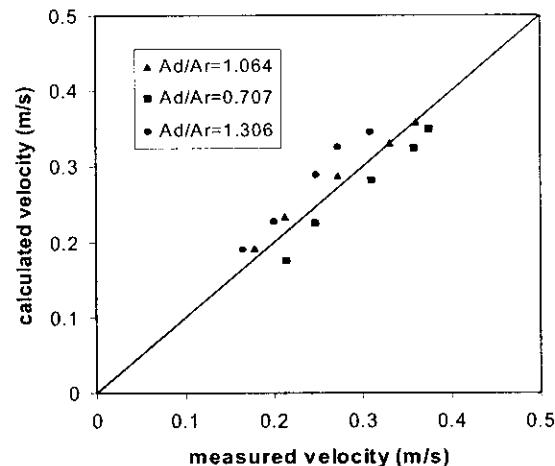
$$t_m = 15.87(u_{\text{gr}})^{-0.403} \left(\frac{A_d}{A_r}\right)^{0.225} \quad (4)$$

۴- نتیجه گیری

در این مقاله رفتار هیدرودینامیکی مربوط به نگهداشت گاز در بالابر و ناودان، نگهداشت کلی گاز، سرعت چرخش مایع و زمان اختلاط در یک راکتور ایرلیفت حاوی میکروامولسیون آب در نفت ارائه شده است. نتایج نشان می دهد که افزایش سرعت ظاهری گاز موجب افزایش U_{gr} ، ϵ_{gd} ، ϵ و A_d می شود تفاوت خواص این نوع سیال و حضور حبابهای بسیار ریز هوا در این فرایند نسبت به مایعات با پایه آب موجب شیری شدن رنگ مایع در راکتور و تغییراتی متفاوت در رفتار هیدرودینامیکی می شود.

توجه به نقش مفید روابط تجربی برای مطالعات مختلف، رابطه زیر با ضریب همبستگی $(R^2 = 0.98)$ برای اطلاعات به دست آمده در این تحقیق ایجاد شد:

$$U_{\text{ld}} = 0.826(U_{\text{gr}})^{0.339} \left(\frac{A_d}{A_r}\right)^{-0.341} \quad (2)$$

شکل ۶ مقایسه نتایج تجربی با مدل چیستی (معادله ۲)

لازم است اشاره شود که بنا بر یافته های بسیاری از تحقیقات در این زمینه، روابطی تجربی برای سرعت چرخش مایع و زمان اختلاط، به شکل معادله مذکور گزارش شده است [۱۱-۱۳].

شکل ۷ نتایج مربوط به زمان اختلاط (t_m) نسبت به سرعت گاز ورودی را در نسبتهای مختلف $\frac{A_d}{A_r}$ نشان می دهد. متوسط انحراف معیار برای نتایج مربوط، برابر ۱ است. چنانکه در شکل دیده می شود زمان اختلاط با افزایش سرعت گاز کاهش می یابد. همچنین مانند نتایج مربوط به سرعت مایع، سرعت کاهش زمان اختلاط با افزایش سرعت گاز کاهش می یابد [۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰]. با توجه به اینکه افزایش قطر بالابر موجب اختلاط مؤثرتر در این قسمت می شود بنابراین کاهش $\frac{A_d}{A_r}$ موجب بهبود اختلاط شده است.

این اثر با توجه به نتایج مربوط به سرعت چرخش مایع نشان می دهد که سرعتهای بالای هوادهی، بعد لیل ثابت

- [8] Maghsoudi, S., Vossoughi, M., Kheirloom, A., Tanaka, E., Katoh, S., Biodesulfurization of Hydrocarbons and Diesel fuels by Rhodococcus sp. (Strain P32C1). *Biochem. Eng. J.*, 8 (2001) 151-6.
- [9] Institut Francais du Petrole, Biological Culture Containing Rhodococcus Erythropolis and/or Rhodococcus Rhodnii and Process for Desulfurization of Petroleum Fraction. United States Patent No. 6337204 (2002).
- [10] Energy BioSystems Corporation, Microemulsion Process for Direct Biocatalytic Desulfurization of Organosulfur Molecules. United States Patent No. 5358870 (1994).
- [11] Choi, K. H., Chisti, Y. & Moo-Young, M., Influence of the Gas-liquid Separator Design on Hydrodynamics and Mass Transfer Performance of Split-Channel Airlift Reactors. *J. Chem. Technol. Biotechnol.* 62:327-32 (1995).
- [12] Russell, A. B., Thomas, C. R. & Lilly, M. D., The Influence of Vessel Height and Top-Section Size on the Characteristics of Airlift Fermentors. *Biotechnology & Bioengineering* 43 (1): 69-76 (1994).
- [13] Moo-Young, M. & Chisti, Y., Bioreactor Design for Aeration of Shear Sensitive Fermentation Cultures. 8th Int. Biotechnol Symp. pp 454-66 (1988).
- [14] Mehrnia, M.R., Towfighi, J., Bonakdarpoor, B. & Akbarnegad, M.M., Influence of Top-Section Design and Draft-Tube Height on the Performance of Airlift Bioreactors Containing Water-in-Oil Microemulsion. *J. Chem. Technol. Biotechnol.*, Accepted for Publication.

افزایش نسبت سطح ناودان به بالابر، موجب کاهش نگهداشت گاز در بالابر و ناودان و نگهداشت کلی گاز و زمان اختلاط و همچنین تغییر در سرعت چرخش مایع می شود. مدلهای غیرخطی با ضریب همبستگی بالا برای سرعت چرخش مایع در ناودان و زمان اختلاط ارائه شد. بررسی اثرات شکل هندسی راکتور مانند ارتفاع، جداکننده گاز مایع، توزیع کننده گاز و همچنین بررسی اثر میزان آب در امولسیون در دست تحقیق است.

۵ - منابع

- [1] Chisti, Y., Pneumatically Agitated Bioreactors in Industrial and Environmental Bioprocessing: Hydrodynamics, Hydraulics, and Transport Phenomena. *Appl. Mech. Rev.* 51 (1): 33-112 (1998).
- [2] Chisti, Y. & Moo-Young, M., Improve the Performance of Airlift Reactors. *Chem. Eng. Progress* 89 (6): 38-45 (1993).
- [3] Chisti, Y., *Airlift Bioreactors*. Elsevier Applied Science, London (1989).
- [4] Monticello, D. J., Biodesulfurization and the Upgrading of Petroleum Distillates. *Curr. Opin. Biotechnol.* 11:540-6 (2000).
- [5] Lange, E. A. & Pacheco, M. A., Advances in Biocatalytic Desulphurization. *PTQ Autumn*: 37-43 (1999).
- [6] McFarland, B. L., Biodesulfurization. *Curr. Opin. Microbiol.* 2:257-64 (1999).
- [7] Pacheco, M. A., Lange, E. A., Pienkos P. T., Yu, L. Q., Rouse M. P., Lin, Q. & Linguist, L. K., Recent Advances in Biodesulfurization of Diesel Fuel. 1999 National Petrochemical and Refiners Association, Annual Meeting, NRPA AM-99-27, March 21-23, San Antonio, Texas. pp 1-26 (1999).